

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

לפני כבוד השופט, אב"ד, סגן הנשיא י' שנלר

כבוד השופט, סגן הנשיא ק' ורדי

כבוד השופטת ע' רביד

1

2

המערערים: 1. תומר גנון (עיתונאי)

3

2. ענת רואה (עיתונאית)

4

3. ידיעות אחרונות בע"מ

5

ע"י ב"כ עוה"ד תמיר גליק וזהבית לייבוביץ

6

7

נגד

8

9

המשיבים: 1. פלוני

10

ע"י ב"כ עוה"ד אלקס הרטמן ויוסף מנדלסון

11

2. פלונית

12

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אביגדור קלגסבלד, אמיר שרגא

13

ואיתמר מצרי

14

3. אלמונית

15

ע"י ב"כ עוה"ד אבנר זינגר, צבי בר-נתן ואפרת קלש משען

16

17

18

פסק דין

19

20

השופט קובי ורדי - סג"נ:

21

1. ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בתל-אביב-יפו (כבוד השופטת

22

שפרה גליק) מיום 26/11/18 בת.ע. 27057-05-12 שדחתה את הבקשה שהגישו

23

המערערים להורות על פרסום קטעים מפסק הדין שניתן ביום 18/12/13 ע"י

24

כבוד סג"נ השופטת טובה סיון ז"ל (להלן: "פסק הדין").

25

26

27

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

הרקע העובדתי וההליכים שהיו

1

2. מדובר בפסק דין שדן בקיום צוואתו של המנוח ... ז"ל (להלן: "המנוח")
ותביעות נוספות ובסופו של יום דחה את ההתנגדות לצוואת המנוח ונתן צו
לקיומה. זאת במסגרת הליך משפטי שהתנהל בעניין זה בבית משפט קמא.

5

3. יש לציין כי ביום 6/12/11 עת התנהל ההליך בבית המשפט לענייני משפחה
הגיש המערער 3 (להלן: "ידיעות אחרונות") ביחד עם עיתונאי נוסף בקשה
להתיר את פרסום ההליך המשפטי שהתנהל בעניינו של המנוח (להלן:
"הבקשה הראשונה להתרת הפרסום") ובית המשפט קמא (כבוד השופטת
סיון ז"ל) דחה את הבקשה ביום 15/1/12 (להלן: "החלטה הראשונה בעניין
הפרסום").

12

4. פסק הדין ניתן כאמור ביום 18/12/13 ובסיומו קבעה כבוד השופטת סיון ז"ל
כך: "מטעמי כבודו של המנוח איני מתירה מטעמי בית המשפט את פרסום
פסק הדין, והחלטה נפרדת לעניין זה רצ"ב ממעמד השימוע".
כן הורה בית המשפט במועד זה כי: "כל צד מעוניין רשאי להגיש בתוך 3 ימים
מהיום בקשה לעניין פרסומו של פסק הדין עם עותק לב"כ הצדדים אשר
יגישו תגובתם לה בתוך 6 ימים מהיום".

19

5. ביום 23/12/13 הגיש ידיעות אחרונות ביחד עם עיתון כלכליסט ועיתונאית
בכלכליסט בקשה להתיר את פרסום פסק הדין (להלן: "הבקשה השניה
להתרת הפרסום").

22

בנוסף ביום 19/12/13 הגיש גם העיתון גלובס בקשה להתרת פרסום חלקי של
פסק הדין.

25

6. ביום 26/12/13 ניתנה החלטת כבוד השופטת סיון ז"ל בבקשה זו (להלן:
"החלטה השניה בעניין הפרסום"), בה נקבע כי לאחר שעניין בבקשה

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 ובתגובות המשיבים ובהתאם לחוק והפסיקה ובאיזון הראוי היא מתירה את
2 פרסום סעיפים 26 ו-27 בלבד לפסק הדין (המהווים את תמצית פסק הדין).
3
4 7. ביום 22/10/18 הוגשה לבית המשפט קמא ע"י המערערים הבקשה נשוא
5 הערעור (להלן: "הבקשה השלישית להתרת הפרסום") בה התבקש להתיר
6 פרסום קטעים מפסק הדין...
7
8 8. בבקשה זו, נאמר, בין היתר, כי הטענות העיקריות של הצדדים וקביעות בית
9 המשפט הינם כבר "בחוף" וכבר פורסמו ועל כן לעובדת ... לא נותר כל פרטיות
10 ולמעלה מן הצורך גם אם לא היו ידועים ומפורסמים עדיין אין מקום להסתיר
11 פרסום זה לגבי התייחסות בפסק הדין...
12
13 9. המשיבים התנגדו לבקשה זו התנגדות נחרצת וציינו גם כי המערערים פעלו
14 בחוסר תום לב ולא גילו כי מדובר בבקשה שניה מסוגה לאחר שהבקשה
15 הקודמת – הבקשה השניה להתרת הפרסום, הוכרעה וניתנה בה החלטה לגבי
16 פרסום חלקי ומצומצם בלבד בהחלטה השניה בעניין הפרסום שניתנה כבר ב-
17 26/12/13.

החלטת בית משפט קמא

- 19
20
21 10. בית המשפט קבע כי מדובר אכן בבקשה שניה מסוגה, כאשר המערערים לא
22 ציינו בבקשתם כי מדובר בבקשה שניה לפרסום פסק הדין ובכך יש חוסר תום
23 לב וכן לא צורף תצהיר לבקשה זו, חרף העובדה שהועלו בו טענות עובדתיות.
24
25 11. זאת ועוד, נימוקי הבקשה הנוכחית זהים ביסודם לנימוקי הבקשה הקודמת
26 – הבקשה השניה להתרת הפרסום ואין כל אפשרות לעקוף את החלטת בית
27 המשפט בהחלטה השניה בעניין הפרסום באמצעות הגשת בקשה זהה ביסודה
28 וככל שהחלטה השניה בעניין הפרסום לא ניתנה לשביעות רצונם של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 המערערים היה באפשרותם להשיג על החלטה זו באמצעות הגשת בר"ע, דבר
2 שלא נעשה, כך שהחלטה השניה בעניין הפרסום הפכה לחלוטה.
3
4 12. כך גם קבע בית המשפט כי המערערים לא הצביעו או העלו טענה בדבר שינוי
5 נסיבות מאז שניתנה ההחלטה השניה בעניין הפרסום.
6
7 13. לאור כל האמור דחה בית המשפט את הבקשה השלישית להתרת הפרסום.
8
9

טענות הצדדים בערעור

- 10 14. לטענת המערערים, תכלית אי הפרסום בבית המשפט לענייני משפחה אינה
11 מתקיימת בכל הנוגע ל..., שכן מטרת מניעת הפרסום הינה הגנה על פרטיות
12 המתדיינים בעניינים משפחתיים ואינטימיים והמדיניות המשפטית הראויה
13 צריכה להעביר מסר למתדיינים ש... לא יזכו להגנה מפרסום, מה גם שהבקשה
14 להתרת פרסום התמקדה אך ורק בחלקים ספציפיים בפסק הדין הנוגעים ל...
15
16 15. כן נטען שהבקשה הקודמת (הבקשה השניה להתרת הפרסום) הוגשה מבלי
17 שפסק הדין היה בשעתו בפני ידיעות אחרונות שלא ידע על נושא ה... ולא יכל
18 לטעון בנוגע לנושא זה, כך שהנסיבות השתנו עקב המידע שנודע למערערים על
19 ... ומדובר בנסיבה חדשה שלא הייתה ידועה למערערים ולא ניתן היה לדעת
20 עליה.
21
22 16. כן נטען ע"י המערערים שעקב טעות אנוש ובתום לב מוחלט לא הפנו
23 המערערים לבקשה הקודמת ולהחלטה שניתנה בה, שכן ב"כ המערערים לא
24 זכרה לאור חלוף הזמן וגם אם "חטאו" אין מקום להעניש את הציבור וזכות
25 הציבור לדעת ואין מקום להחיל בצורה דווקנית את הכלל בעניין מעשה בית
26 דין ויש להעדיף את האמת על פני פורמליסטיקה ופרוצדורה.
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

17. לטענת המשיבים כולם, שיש לציין שהם מגלים היום חזית אחידה (בניגוד
למחלוקות ולסכסוכים העזים שהיו בזמן ההליך שהתנהל שבו ניתן פסק
הדין), מדובר בבקשה חדשה ב"תחפושת" אליה "הוגנבו" טענות וראיות
חדשות (התצהיר) וזאת לאחר שחלפו חמש שנים מפסק הדין, ... הוגשה
בקשה זהה וחסרת תום לב, ללא תצהיר, המנסה לעקוף את ההחלטה
הקודמת, תוך טיעון מסולף ומופרך של ידיעות אחרונות לגבי... העלולות
לגרור את המשפחה ל... ותוך ניסיון לניתוק מלאכותי ומטעה של קטעים
מפסק הדין מתוך הסכסוך המשפחתי בכללותו.
18. כך גם נטען שמדובר בהתנהלות חסרת תום לב של המערערים שלא אזכרו את
הבקשות וההחלטות הקודמות ובמיוחד שהבקשה החדשה הוגשה למותב
אחר שלא דן בבקשה המקורית ומדובר בניסיון פסול לערער בדיעבד על
החלטה חלוטה.
19. כך גם נטען כי אין מדובר בנסיבות חדשות, כאשר המותב שנתן את פסק הדין
(כבוד השופטת סיון ז"ל) נתנה את ההחלטה השניה בעניין הפרסום בעת
שהכירה את מכלול המחלוקות, כולל ה... כך שלא חל כל שינוי נסיבות
ומדובר בבקשה שהוגשה בחוסר תום לב, שנים לאחר מתן פסק הדין, לאחר
שפסק הדין הגיע לידי המערערים שלא כדין בדרך לא דרך (שאינה מפורטת).
20. כן נטען שלא מדובר ב... כפי שטענו המערערים, אלא ב... והראיה הינה שגם
בית המשפט קמא שמתח ביקורת על ... לא סבר שיש מקום לפרסום והמותב
שפרסם את הסכסוך ונתן פסק הדין לא סבר שיש לנתק נושא זה מהסכסוך
המשפחתי... והדברים מוצגים באופן סלקטיבי מגמתי ומטעה ואם יפורסמו
הקטעים הנ"ל יהיה צורך בהצגת התמונה המלאה, דבר שיעורר ריב ומדון
במשפחה...
21. כך גם נטען כי עיתונאי אינו "מכבסה" להלבנת פסקי דין ואין מקום שחוטא
ייצא נשכר, באופן שמתברר שהמערערים מחזיקים בפסק הדין אותו קיבלו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 ממאן שהוא המעוניין בפרסומו, כשברי כי אותו מאן שהוא שמסר למערערים
2 את הפרסום ביצע עבירה ועוולה, כך שהיעתרות לבקשה משמעה מתן פרס
3 ותמריץ לעברייין.

4

5

דין

6 לאחר ששמענו את הצדדים ועיינתי בכתובים אמליץ לחברי להרכב לדחות
7 את הערעור.

8

9 22. ראשית, אני יוצא מנקודת מוצא ברורה שב"כ המערערים לא פעל במכוון ולא
10 הסתיר את הבקשה הקודמת אלא אכן שכח שהייתה בקשה שכזו.

11

12 23. יחד עם זאת, אין הדבר גורע מהמחדלים והפגמים המהותיים שנפלו
13 בהתנהלות המערערים ובכך שאכן לא היה מקום במקרה זה להתיר את
14 הפרסום שביקשו והיה מקום לדחיית בקשתם ואף על הסף, כפי שעשה בית
15 משפט קמא, כאשר מדובר לא רק במחדל של המערערים אלא בהליך שגוי
16 שננקט (בקשה חדשה ולא בקשה לעיון מחדש עקב שינוי נסיבות), תוך
17 התעלמות כליל הן מהפרוצדורה והן מחובות מהותיות כמו גילוי בקשות
18 קודמות שנדחו, מתן תצהיר עובדתי והתעלמות מכלליו המהותיים של מעשה
19 בית דין ומטרתו.

20

21 24. אין מחלוקת שבהליך זה היו מספר בקשות להתרת הפרסום (3 בקשות).
22 הבקשה הראשונה במהלך ההליך ובטרם מתן פסק הדין, הבקשה השנייה
23 בסמוך למתן פסק הדין והבקשה השלישית כחמש שנים לאחר מתן פסק הדין
24 (הבקשה נשוא הערעור).

25

26 25. אין גם מחלוקת שהבקשה השנייה להתרת הפרסום זהה למעשה מבחינת
27 העובדות והנימוקים המשפטיים לבקשה הראשונה להתרת הפרסום מלבד
28 הנסיבה החדשה הנטענת ע"י המערערים שהתגלה להם דבר ה... שלא היה
29 ידוע להם על כך, בעת הגשת הבקשה השנייה לפרסום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1
2 26. כלומר, אם מזקקים את טענת המערערים, הרי למעשה מדובר בבקשה לשינוי
3 נסיבות, או בקשה לעיון מחדש בהחלטת בית משפט קמא בעניין ההחלטה
4 השניה בעניין הפרסום בה התירה כבוד השופטת סיון ז"ל את פרסום סעיפים
5 26 ו-27 בלבד לפסק הדין, כאשר נטען כי הנסיבה והעובדה החדשה/העילה
6 החדשה הינה המידע החדש על ... שלא הייתה ידועה למערערים ולא ניתן היה
7 לדעת עליה עד שהובא לידיעתם פסק הדין (שפרסומו נאסר).
8
9 27. ברי גם כי אם המערערים לא היו שוכחים את הבקשה הקודמת, שהוגשה על
10 ידי אותו עורך דין ואותו עיתון, לא היו מגישים בקשה חדשה, אלא היו
11 מציינים את הגשת הבקשה השניה לפרסום ואת ההחלטה השניה בעניין
12 הפרסום ומבקשים עיון מחדש בהחלטה זו עקב שינוי הנסיבות של המידע
13 החדש שהתגלה להם לגבי... , תוך צורך לשכנע את בית המשפט בנסיבה חדשה
14 זו המצדיקה את שינוי ההחלטה לאחר שנים רבות...
15
16 28. והנה, למרות שמדובר בעניין עובדתי, המערערים לא צירפו לבקשה השלישית
17 להתרת הפרסום תצהיר התומך בעובדות לגבי שינוי הנסיבות וגילוי המידע
18 החדש ושלא יכלו לגלותו קודם לכן. כך גם המערערים לאחר שראו את תגובות
19 המשיבים בבקשתם השלישית להתרת הפרסום וטענותיהם של המשיבים לכך
20 שמדובר בבקשה זהה לבקשה הקודמת שלא גולתה, לא ביקשו להגיש תשובה
21 וליתן תצהיר המסביר התנהגות זו.
22
23 29. לא זו אף זו, מבחינת בית המשפט לענייני משפחה לא מדובר בשינוי נסיבות
24 ובנסיבה חדשה כלל ועיקר. בית המשפט לענייני משפחה, בניגוד למערערים,
25 הוא זה שנחשף לכל ההליך, העדויות והראיות, הוא זה שכתב את פסק הדין
26 ואף את דבריו... , כך שהוא זה שהכיר היטב את העובדות ואת הנסיבות של
27 התיק ואת כל המארג המשפחתי והנפשות הפועלות.
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 30. בל נשכח, שמדובר במותב שנתן את פסק הדין בכבוד השופטת סג"נ טובה סיון
2 ז"ל שהיא זו שהכירה את התיק על בוריו ונתנה את פסק הדין ואת כל
3 ההחלטות בעניין הפרסום בתיק.
4
5 31. על הלך רוחה של כבוד השופטת סיון ונימוקיה לאי מתן הפרסום ניתן ללמוד
6 דווקא מהחלטתה הראשונה בעניין הפרסום שניתנה עוד בעיצומו של ההליך,
7 ביום 15/1/12.
8
9 32. כבוד השופטת סיון ז"ל מציינת בהחלטה זו שכאשר הצדדים לסכסוך בעניינה
10 הם בני המשפחה כולה, אין מקום לפרסום הדיון עקב זאת שעניינה של
11 התובענה הם יחסים בין המשפחה ובני המשפחה, הפרסום עלול להחריף את
12 המחלוקות בין בני המשפחה וכן מדובר בעניינים אינטימיים, הן של המנוח
13 והן של בני משפחתו.
14
15 33. כבוד השופטת סיון ז"ל מתייחסת בהחלטה הראשונה לעניין הפרסום לטענת
16 ידיעות אחרונות שהמנוח ובני משפחתו הם דמויות ציבוריות חשובות
17 שלציבור עניין רב בהם וקובעת שאין להתיר פרסום פרטים אישיים ומוצנעים
18 לעניין המנוח ובני משפחתו לאחר פטירת המנוח, כאשר ילדיו אינם מעוניינים
19 בכך כלל ועיקר ואין זה משנה לעניין זה, אם מדובר באדם מן השורה או באדם
20 אשר הינו דמות ציבורית ידועה וחשובה במשק הישראלי, כהגדרת המערערת,
21 ודינו של המנוח וזכותו לפרטיות גוברת על פני חשיפת פרטים אישיים
22 ומוצנעים מחייו, בוודאי ובוודאי לאחר מותו.
23
24 34. לגבי טענת ידיעות אחרונות בבקשה הראשונה להתרת הפרסום שעקב
25 הפרסומים שהיו כבר בנוגע לפרשה אין טעם בהותרת איסור הפרסום, כבוד
26 השופטת סיון ז"ל דחתה טענה זו בהחלטתה הראשונה בעניין הפרסום וציינה
27 שלא יעלה על הדעת כי בית המשפט יכשיר במידה זו או אחרת עבירה על החוק
28 ומשגופי תקשורת כאלה ואחרים בחרו להפר את החוק ולפרסם פרטים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 הנוגעים למשפחה, על אף איסור הפרסום המוטל עליהם מכוח החוק, נימוק
2 זה הינו לא נימוק ואין ליתן תמריץ פסול לעוברים על החוק.
3
4 35. מדברים אלו, ניתן ללמוד מדוע כבוד השופטת סיון ז"ל דחתה גם את רוב
5 הבקשה השניה להתרת הפרסום כאשר נימוקי החלטתה יפים גם לבקשה זו
6 השלישית להתרת הפרסום ומבחינת המידע העובדתי שעמד לעיני בית המשפט
7 לא חל כל שינוי נסיבות וניתן לאמץ את דבריה שאסרו את הפרסום, אף בגישה
8 של קל וחומר היום, בהתחשב בזמן שעבר מאז פסק הדין...
9
10 36. ושוב, מדובר במותב שהכיר טוב מכל את המחלוקות ואת הביקורת שהוא
11 עצמו כתב, עשה את האיזון הראוי בין האינטרס הציבורי לפרסום וסבר שלא
12 ניתן לנתק מלאכותית בין הדברים. לכן, מבחינת מותב זה לא חל כל שינוי
13 נסיבות ולא צצה כל נסיבה חדשה שלא הייתה ידועה לו בעת מתן ההחלטה.
14
15 37. העובדה שידיעות אחרונות השיג בדרך לא דרך את פסק הדין תוך הגנה של
16 חסיון עיתונאי על מי שביצע לכאורה עבירה ועוולה בפרסום פסק הדין
17 והעברתו לידיעות אחרונות, לא מהווה שינוי נסיבות או נסיבה חדשה ולא
18 צריכה להוות נימוק לפרסום וליתן תמריץ פסול לעוברים על החוק.
19
20 38. כך גם, העובדה שמדובר במשפחה מפורסמת ועתירת ממון כמו משפחת ... לא
21 צריכה לשמש לה לרועץ, באופן שעקב כך נמחל למערערים על כך שהם מגישים
22 בקשה להתרת פרסום בלא לגלות את הבקשה הקודמת, בלא להצביע על שינוי
23 נסיבות של ממש, בלא תצהיר, ותוך הסתמכות על עוולה של מי שהעביר להם
24 את פסק הדין והכל בשם האינטרס הציבורי וציון שמדובר סה"כ בפרוצדורה
25 שהאמת חשובה ממנה.
26
27 39. אכן האמת חשובה כערך עליון, אך לא ניתן לרמוס את זכויות המתדיינים וגם
28 למשפחת ... מגיעות זכויות כמו למתדיינים אחרים והגנה על פרטיותם
29 כמשפחה ואין להחמיר עמם בעניין זה עקב היותם מפורסמים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1

2 40. כך גם אין לרמוס את הפרוצדורה ולהתעלם ממנה, במיוחד כשמדובר בדברים
3 מהותיים כמו הגשת תצהיר, אי הגשת תגובה/תצהיר, אי גילוי בקשה קודמת
4 ומעשה בית דין, כאשר לא מדובר בעניין פרוצדוראלי של מה בכך, אלא בכלל
5 של מעשה בית דין שמטרתו להעניק סופיות ויציבות לבעלי הדין.

6

7 41. אכן מדובר בכלל מעשה בית דין בכלל של מדיניות שיפוטית שיש להפעילו על
8 פי הנסיבות ככלל של שכר ישר, שניתן לקבוע סייגים לגביו אם הצדק או
9 האינטרס הציבורי מחייבים זאת, אך איני סבור שיש לעשות שימוש בחריגים
10 אלו בנסיבות דנן ומשלא הוכח גם שינוי נסיבות המצדיק זאת ((ע"א 5610/93
11 זלסקי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ראשון לציון (7.4.1997); (רע"א
12 6246/16 עיריית קריית שמונה נ' בוזורגי (12.9.16)).

13

14 42. כאמור, לא ניתן להתעלם מכך שמאז פסק הדין עברו כחמש שנים. היחסים...
15 ואם יאפשרו כיום את "פתיחת הפצע" וגילוי... יצטרכו לגלות את התמונה
16 כולה כדי להסביר זאת והדבר יבוא, כפי שציינה כבוד השופטת סיון ז"ל כבר
17 בהחלטה הראשונה בעניין הפרסום, להחרפת המחלוקות בין בני המשפחה...

18

19 43.

20

21 44. כך גם, לכאורה, לא ניתן לבודד פרסום חלקים מפסק הדין הנוגעים רק ..., כפי
22 שמבקשים המערערים לעשות, ממערכת היחסים המשפחתיות הכוללת
23 והמורכבת והיחסים שהובילו להם שנגעו בעניינים משפחתיים ובצנעת הפרט
24 ולא ניתן לנתק באופן מלאכותי בין הדברים, כפי שגם הבין זאת המותב שנתן
25 את פסק הדין (כבוד השופטת סיון ז"ל) שלא התיר את הפרסום לאחר שביצע
26 איזון בהכירו את כלל הנסיבות.

27

28 45. כך גם בית המשפט ציין בפסק דינו של כל צד מעוניין רשאי להגיש תוך מספר
29 ימים מפסק הדין בקשה לפרסומו וכך אכן עשו הן עיתון ידיעות אחרונות והן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 עיתון כלכליסט ועיתון גלובס ונראה שהני"ל מיצה את ההליך ומחייב גם את
2 שאר העיתונים שלא הגישו בקשות, שהיו יכולים להגיש, כאשר לכאורה ישנה
3 גם "קירבה משפטית" וזהות אינטרסים בין העיתונים השונים.
4
5 46. לא ניתן להתעלם גם מכך שמדובר בהחלטה חלוטה שניתנה לפני כחמש שנים
6 (שלא הוגש עליה בר"ע).
7
8 47. כך גם לא ניתן להתעלם מכך שדווקא הזמן שחלף (5 שנים) ... ושכל גורמי
9 המשפחה שהיו מפורדים/מסוכסכים בזמנו מאוחדים כיום וטוענים
10 שהפרסום יפגע במשפחה קשות, ... יותר מבעבר והעובדה שידיעות אחרונות
11 השיג כיום את פסק הדין, בדרך לא דרך של ביצוע עוולה, לא צריכה לאפשר
12 זאת ולהוות "שינוי נסיבות" ו"עילה חדשה"
13
14 48. למעשה, המערערים מבקשים שבית המשפט ייתן יתרון ופתרון למי שהשיג
15 פסק דין בעוולה אחרי חמש שנים, הגיש הליך שגוי של בקשה חדשה (בלא
16 לגלות את ההליך הקודם) במקום עיון מחדש וזאת בזמן שאין כלל שינוי
17 נסיבות, לא הגיש תשובה לטענות שהועלו נגדו לבקשה זו והתעלם מכך
18 שמבחינת הגורם השיפוטי המחליט המכיר את כל התיק שאת בקורתו
19 מבקשים לגלות לא חל כל שינוי נסיבות וכן התעלם מהפגיעה הממשית
20 במשפחה ... ואיני סבור שיש מקום לקבל בקשה זו.
21
22 49. בנסיבות אלו, צדק בית המשפט קמא משדחה למעשה על הסף את הבקשה
23 השלישית להתרת הפרסום וקבע שלא הוכח (ואף לא נטען) לשינוי נסיבות.
24
25 50. לאור כל האמור אציע לחברי להרכב לדחות את הערעור ולחייב את
26 המערערים לשלם לכ"א מהמשיבים סך של 10,000 ₪.
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 51. העירבון שהפקידו המערערים יועבר בחלקים שווים לשלושת המשיבים
2 באמצעות באי כוחם על חשבון ההוצאות שנפסקו.

3

4

5

קובי ורדי, שופט, סג"נ

6

7

8

9

השופט ישעיהו שנלר - סג"נ:

10 1. עיינתי בחוות דעתו המקיפה של חברי, השופט ורדי - סג"נ, אולם איני סבור כי יש
11 לדחות את הערעור, באופן שבית המשפט לא ישקול את הבקשה לגופה.

12

13

הכלל והחריג לו:

14 2. הסוגיה העומדת לפתחנו, עניינה בראש וראשונה, בהוראת סעיף 3 לחוק יסוד:
15 השפיטה (להלן: **חוק יסוד השפיטה**), הקובע כי "**בית משפט ידון בפומבי, זולת**
16 **אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק**".
17 בהתאם, משמעותו של סעיף 68(ה)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-
18 1984 (להלן: **חוק בתי המשפט**) כחריג לסעיף 68(א), הקובע את יישום עיקרון
19 פומביות הדיון.

20 אכן, בהתאם לחריג שבסעיף 68(ה)(1) לחוק בתי המשפט, ענייני משפחה
21 כמשמעותם בחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995, יידונו בדלתיים
22 סגורות, כאשר בהתאם לסעיף 70(א) לחוק האמור, אין לפרסם דבר על דיון
23 שהתנהל בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט.

24 עוד יש להפנות לסיפא של סעיף 68(ה)(1), לפיו קיים שיקול דעת לבית המשפט
25 לדון גם בענייני משפחה בפומבי.

26

27 3. כפי שנקבע בע"א 5185/93 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום**, פ"ד מט(1), 318,
28 דעת השופט חשין בעניין זה (להלן: **הלכת מרום**), וכך גם בהתאם לאשר נקבע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103-12 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 ברע"א 3007/02 יצחק נ' מוזס, פ"ד נו(6) 592 (להלן: ענין מוזס) עקרון פומביות
2 הדיון המשפטי הינו בגדר יסוד חוקתי וכי סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט מיישם
3 את העיקרון, כאשר מול זכותו של הפרט לשמור על צנעתו, כפי שבאה לידי ביטוי
4 הן בסעיף 7א לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ובסעיף 68(ה) לחוק בתי המשפט,
5 עומד עיקרון פומביות הדיון וכאשר הבכורה הינה לעיקרון זה, וכפי שנקבע
6 בהלכת מרום "...ואולם זאת נזכור, שאת היוצאים לכלל הפומביות יש לפרש על
7 דרך הצמצום... ולעולם תיטה הכף אל עבר פומביות הדיון" (עמ' 341).
8 ובהתייחס לדיני הירושה: "...נעיר בהקשר זה כי בהליכי ירושה ועיזבון נודעת
9 חשיבות יתרה לפומביות הדיון..." (עמ' 343), תוך הפניה לסעיף 67 לחוק הירושה,
10 תשכ"ה-1965 (להלן: חוק הירושה).
11 כך גם בעניין מוזס, נקבע כי הכלל הבסיסי שאין פוגעים בעיקרון הפומביות,
12 לרבות בדרך של איסור פרסום, אלא על יסוד הוראה מפורשת בחוק או החלטת
13 בית משפט, על פי עילות מפורשות שנקבעו בחוק, וכאשר גם בשאלת פרסום דיון
14 שהתנהל בבית המשפט בדלתיים סגורות, על בית המשפט להפעיל את שיקול
15 הדעת בהתאם לסעיף 70(א) לחוק בתי המשפט, וכי "...הוראה זו, המאפשרת
16 להביא לידיעת הציבור את אשר נסתר ממנו בשל סגירת דלתיים, משקפת את
17 האינטרס הציבורי כבד המשקל בפומביות המשפט. על בית-משפט המתבקש
18 להתיר פרסום הליך שהתנהל בדלתיים סגורות: ראשית, לבחון אם המטרה
19 שלשמה נסגרו הדלתיים עומדת בעינה, ושנית, להפעיל את שיקול-דעתו כך
20 שעקרון פומביות הדיון ייפגע במידה המזערית האפשרית להשגת מטרה זו..."
21 (עמ' 600), וכאשר בית המשפט מציין מפורשות ובהתייחסות לסעיף 68(ה) לחוק
22 בתי המשפט, כי מטרתו אכן "...להגן על הפרטיות בעניינים משפחתיים
23 אינטימיים וכן על ילדים. ברירת המחל נקבעה בשל עיסוקו של בית-המשפט
24 לענייני משפחה בנושאים אלה, עם זאת, לפחות בדיעבד, כאשר תוכנו של ההליך
25 ידוע... פרסום תוכן ההליך לא ייאסר, וההליך יותר לפרסום כולו או מקצתו, אם
26 אין בפרסום פגיעה בילדים או בעניינים משפחתיים אינטימיים" (שם).
27
28 4. יוער כי נדרשנו לסוגיה דומה, בה התרנו לפרסם את שמות הצדדים בסכסוך
29 בענייני ירושה, בהחלטה מיום 12.1.10 (הרכב שנלר, ורדי ולבהר שרון) וכאשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 נדחתה בקשת רשות ערעור [בע"מ 1115/10 צ'רנינסקי נ' צ'רנינסקי אדלר
2 (15.3.10)], מפי כב' השופט דנציגר (להלן: עניין צ'רנינסקי) בקובעו כי אכן
3 היישום הראוי להלכה כפי שנקבעה בעניין מוזס, בחינת השאלה אם אכן
4 האינטרס של ההגנה על הפרטיות במקרה הנידון מתייחס לעניינים משפחתיים
5 אינטימיים או הגנה על ילדים, או אם מדובר, בסכסוך כספי שאינו נוגע בעניינים
6 אלו, בהוסיפו: "...איני מקבל את טענת המבקשים כי כל סכסוך בענייני ירושה
7 הוא במהותו סכסוך כספי ועל כן יש בהחלטת בית המשפט המחוזי משום איון
8 תכלית סעיף 68(ה) לחוק בתי המשפט. כפי שנקבע בעניין מוזס התכלית
9 שבבסיס הוראות סעיף 68(ה) לחוק בתי המשפט היא הגנה על עניינים
10 משפחתיים אינטימיים או על ילדים. עניינים אלו יכולים גם יכולים להתעורר
11 בסכסוך בענייני ירושה, שעילתו סכסוך בתוך המשפחה. כאשר זה יהיה
12 המקרה, הרי שכאשר תוגש בקשה להתיר פרסום דבר בנוגע להליך, על בית
13 המשפט לבחון כיצד תישמר ההגנה על תכלית זו, תוך שמירה על מעמדו החוקתי
14 של עיקרון פומביות הדיון, והכל בהתאם לנסיבות המקרה..." (פסקה 15).
15
16 5. כך גם מהראוי להפנות לעמ"ש (י-ם) 601/10 פלוני נ' פלוני (1.9.10) וזאת בבחינת
17 יישום השיקולים שצוינו בפסק הדין, לעקרונות שהובאו לעיל וכאשר בית המשפט
18 מצוין כי "מתן פומביות לדיון המשפטי אינו בא אך לספק את הסקרנות
19 הציבורית ביחס למתרחש בבית המשפט, שכן מדובר באחד הכלים המרכזיים
20 להבטחת תקינות ההליך המשפטי, בירור האמת וחתירה לכך שהצדק לא רק
21 יעשה אלא גם יראה. בפומביות הדיון יש גם כדי להעלות את אמון הציבור
22 במערכת המשפטית..." (פסקה 6 לחוות דעתה של השופטת בן עמי).
23 עוד צוין במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לבחון אם להתיר פרסום, שיקול
24 של הימנעות מהחרפת מחלוקת במשפחה, כך גם החיסיון "משרת גם טעמים
25 תועלתניים, שכן ידיעתם של המתדיינים כי הפרטים המובאים בפניו של בית
26 המשפט הם חסויים, מאפשרת להם לפתוח את סגור לבם, ולמסור מידע
27 אינטימי באופן חופשי יותר. כתוצאה מכך, מתאפשר דיון כוללני ויעיל יותר
28 בסכסוך".
29 אמנם ברוב דעות הוחלט שם שלא להתיר פרסום אודות שכרו של המשיב והיקף
30 משרתו, אולם מצטרף אני לאשר ציינה שם כב' השופטת בזק-רפפורט: "לשון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 אחר: מקום בו תוכנם של העניינים הספציפיים שהתבררו בדלתיים סגורות אינו
2 מחייב חיסיון, לצורך הגנה על ילדים או שמירת ענייני משפחה אינטימיים
3 בסודיות, יש להתיר את הגילוי. במובן זה, נטל השכנוע איננו על המבקש פרסום,
4 אלא על זה המתנגד לו. בהתאם, אינני סבורה כי על המבקש שלא להחיל את
5 הוראת איסור הפרסום מוטלת החובה לשכנע את בית המשפט כי הוא עושה כן
6 למטרה ספציפית בעלת חשיבות, ולתמוך את בקשתו באינטרס ספציפי הדורש
7 את הגילוי במקרה המסויים הנדון בפני בית המשפט. בקשתו של העותר
8 לפרסום נתמכת מאליה בעקרון שביסוד שיטתנו ובאינטרסים הציבוריים
9 שבבסיס עקרון זה, מכוחם הכלל הוא פרסום פומביות והחריג הוא איסור
10 פרסום..." (הקו בהדגשה לעיל וכאן – לא במקור).
11 אכן בר"ע שהוגשה בבע"מ 7467/10 פלוני נ' פלוני (14.12.10) נדחתה, אולם מבלי
12 להידרש לגופם של דברים אלא בקביעה כי מדובר בגלגול שלישי וכי מדובר
13 למעשה בשאלה של יישום אשר נקבע בעניין מוזס, וכאשר כפי שהובא לעיל בעניין
14 צ'רנינסקי, השופט דנציגר קיבל את היישום כפי שהובא בהחלטה מושא הבקשה
15 בפניו.
16
17 6. הנה כי כן, מכוח עקרון היסוד, גם אם מדובר בסכסוך אשר חלה ביחס אליו
18 הוראת סעיף 68(ה)(1) יש לבחון האם במקרה קונקרטי, גם אם על פניו הוא כלול
19 באופן פורמלי בגדר הסעיף האמור, מתקיימים התנאים אשר בגינם יש לאסור
20 פרסום מלא או חלקי, וכאשר על בית המשפט לבחון האם אכן מדובר בפרסום
21 אשר עלול לפגוע בעניינים אינטימיים וכדומה או בעניין של קטינים.
22 בעניין זה יש להוסיף כי לא בכדי המחוקק לא קבע קיום דיון בדלתיים סגורות
23 בכל מקרה שמדובר בענייני ירושה אלא הפוך מכך, באופן שתובענות לפי חוק
24 הירושה "...שעילתן אינה סכסוך בתוך המשפחה..." לא תכללנה, וכי על כן בכל
25 מקרה בו מדובר בענייני ירושה יש לבחון את הרציונל, האם במקרה הספציפי אכן
26 יסוד הסכסוך בעניינים המשפחתיים אשר ראוי כי אכן לא יפורסמו.
27 יתר על כן, גם על יסוד אמון הציבור, יש להבטיח שאכן איסור הפרסום יופעל אך
28 ורק בהתקיים המטרה המאפשרת את הפגיעה בעיקרון היסוד של פומביות הדיון,
29 ובמיוחד שאכן לא ינוצל טיעון זה על מנת להסתיר עניינים אשר מהראוי כי
30 יפורסמו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1

2

האינטרס לפרסם:

3 7. לא בכדי מוצאים אנו מקרים בהם אחד מהצדדים להליך הוא זה המבקש כי

4 יפורסם פסק הדין ואף כולל שמות, כפי שמוצאים אנו, כמובן, מקרים בהם כל

5 הצדדים המעורבים מבקשים למנוע פרסום כאשר לעתים מוגשות בקשות

6 "בהסכמה" וכאשר בית המשפט אמור להיות מי שיבחן, האם אכן מתקיימת עילה

7 המצדיקה זאת.

8 במיוחד יפים הדברים כאשר דנים אנו בסכסוך במסגרת מעמד אישי, סכסוך בו

9 נחשפים נושאים אשר אכן אין כל מקום כי צד זר להליך ידע תוכנם, וכפי שהובא

10 לעיל כדוגמת שאלות של יחסים אינטימיים או בעת שמדובר בקטינים וכדומה.

11 אולם, דברים אלו יפים גם לחשיפת נתונים כרכוש, השתכרות וכדומה. באותם

12 מקרים אכן יש לבחון נסיבותיהם, וכמובן חשיבות של העדר חשש לחשיפת נתון

13 זה או אחר. אולם, מנגד יש להבטיח כי לא יהיה בכך כדי להסתיר נושאים שבית

14 המשפט אמור לבחון, האם אכן ביחס לאותם נושאים מתקיימת מטרת איסור

15 הפרסום.

16 בהתאם, מוצאים אנו את אותם מקרים בהם צד שלישי פונה בבקשה להתיר

17 פרסום זה או אחר. יכול ואותו עותר אינו מעורב בסכסוך אך יש לו אינטרס אישי

18 לקבל נתונים אלו או אחרים, וכגון במסגרת סכסוך מול מי מהמתדיינים בהליך

19 אשר התנהל בדלתיים סגורות.

20

21 8. וכאן נדרשים אנו לתפקיד כלי התקשורת בכלל והעיתונות בפרט, בהיותה גורם

22 אשר מייצג את אינטרס הציבור לקבלת אותו מידע אשר ראוי שהציבור ייחשף לו.

23

24 9. כפי שצוין בע"א 4244/12 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' תת-ניצב ברכה

25 (31.12.12) "לעיתונות מטלות רבות וזכויות והגנות חוקתיות – ישירות ונגזרות –

26 שונות...". בהמשך הדברים, צוין כי "בהקשר שלנו תפקיד העיתונות נגזר גם

27 מעיקרון חוקתי של פומביות הדיון...", וכי בענייני פרסום של דיון, אמורה

28 העיתונות לשמש כ"מתווכת" מול הקהל הרחב "במילים אחרות בעניינים הללו –

29 העיתונות היא "המקשרת" בין זכות הציבור לדעת לבין פומביות הדיון...

30 העיתונות היא אפוא זו ש"רואה" ו"שומעת" את הדברים עבור הציבור ומביאה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 את המידע הרלוונטי ל"מוחס" של הפרטים..." (כל האמור מפסקה 31 לפסק
2 הדין).
3 דברים דומים הובאו על-ידי כב' הנשיא גרוניס בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה
4 דיין אורבך (18.9.14) "... לענייננו, די אם אזכיר כי חופש העיתונות מגלם בתוכו
5 לא רק את זכותו של העיתונאי, אלא גם את זכותו של כל פרט ופרט בחברה
6 ליהנות מפירותיה של עבודת העיתונות ואת אינטרס הציבור בעצם קיומה"
7 (פסקה 52). יתר על כן, חשיבותה של העיתונות אינו מסתכם בהבאת מידע באופן
8 פסיבי אלא "אחת הפונקציות החשובות של כלי התקשורת השונים היא
9 חשיפתם של אירועים ועובדות שאינם גלויים לעיני כל ואשר מצריכים לעיתים
10 עבודת תחקיר. פרסומים מסוג זה מסתמכים לא פעם על מקורות שאינם
11 פומביים או רשמיים ועשויה להיות בהם תועלת ייחודית לשיח הציבורי..."
12 (פסקה 53).

13 בלשון אחרת, סבורני כי אין לראות את העבודה העיתונאית במסגרת ההליכים
14 בבית משפט, והיות עיתון זה או אחר צד להליך אשר נועד לפרסם פרסום זה או
15 אחר, כאינטרס של העיתון או העיתונאי בלבד, אלא כמייצג את אינטרס הציבור,
16 על כל המשתמע מכך, לרבות כי דחיית בקשה של עיתונאי יכול ותפגע גם באינטרס
17 הציבורי.

18

19 מעשה בית דין – האומנם:

20 10. טרם שנידרש לנסיבות הקונקרטיות שבפנינו, יש לבחון את ההיבט של "מעשה
21 בית דין", וזאת לאור ההחלטה של כב' השופטת גליק, היא ההחלטה מושא
22 הערעור.
23 כפי שציין השופט ורדי בחוות דעתו, כלל מעשה בית דין, ככל כלל של מדיניות
24 משפטית, יש להפעילו על פי הנסיבות וככלל של שכל ישר וכאשר ניתן לקבוע
25 סייגים לגביו, אם הצדק או האינטרס הציבורי אכן מחייבים זאת, בהפנותו
26 לרע"א 6246/16 עיריית קריית שמונה נ' בוזורגי (12.9.16) מפי כב' המשנה
27 לנשיאה השופט רובינשטיין, אשר הפנה לאשר קבע כב' השופט אור בע"א 5610/93
28 זלסקי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון, פ"ד נא(1) 68, 99:
29 "מעשה-בית-דין אינו עקרון מוחלט. המדובר הוא בכלל של שכל ישר, אשר בתי
30 המשפט קבעו לעצמם כעניין של מדיניות שיפוטית. על-כן קיימת נכונות,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 במקרים שבהם הצדק או האינטרס הציבורי מחייבים זאת, לקבוע סייגים
2 לתחולת העקרון הכללי" (ההדגשה בקו לא במקור).
- 3 וכך מוסיף כב' השופט רובינשטיין כי בהתאם, הוכרו בפסיקה מצבים נדירים
4 שאכן הכלל לא חל מטעמים של צדק תוך התייחסות לשיקולים השונים "...מידת
5 השכנוע של בית המשפט בצדקת טענות בעל הדין; עוצמת הפגיעה בבעל הדין
6 שכנגד, המסתמך על ההשתק; מידת אשמו של בעל הדין לחוסר יכולתו למצות
7 את הדיון בעילה במסגרת ההתדיינות הראשונה...", ובהמשך מטעמים של צדק
8 בעת שפסק דין הושג במרמה, תוך סייג של גילוי עובדות חדשות ועוד. כך גם
9 הוסיף כי עקרון סופיות הדיון העומד בבסיסה של דוקטרינת מעשה בית דין נועד
10 למנוע הכבדה יתרה על בית המשפט שלא יוטרד באותו עניין שכבר הוכרע. ראו
11 גם בע"א 1351/06 עו"ד ח'ורי נ' חברת ארמון ההגמון (קסר אלמוטראן) בע"מ
12 (17.9.07) אודות החלה אשר יכול ותהא גמישה של כלל מעשה בית דין מעת
13 שמדובר בחריגים כגילוי עובדות חדשות או "השתנו הנסיבות ונוצרה הצדקה
14 בדיון לדיון מחודש, הן משינוי הנסיבות העובדתיות והן משינוי הנסיבות
15 המשפטיות", ובדומה לפסקי דין שביצועם מתמשך והנתונים לשינוי נסיבות
16 כנושאי מזונות או החזקת ילדים.
- 17
- 18 11. עם זאת יש גם לזכור כי "כלל ידוע הוא כי החלטת ביניים אינה יוצרת מעשה-
19 בית-דין, ולפיכך הערכאה שהחליטה לגביה בראשונה רשאית לשוב ולדון בה
20 ואף לשנותה..." (ע"א 3604/02 אוקו נ' שמי, פ"ד נו(4) 505 ; 508).
- 21 משכך יש מקום לבחון אם ההחלטות הקודמות שניתנו, הינן אכן בגדר פסק דין
22 שהכריע בסכסוך בין צדדים, או כעין החלטת ביניים.
- 23 סוגיה זו נצרכת במקרה דנן, הואיל ומדובר בצד שלישי אשר הוא זה שביקש
24 להתיר פרסום, וכי על כן החלטה שכזאת, לאותה עת יכול ותחשב כפסק דין
25 לצורכי שאלת זכות ערעור (השוו וראו בהקשר דומה להוראת סעיפים 70 ג ו-70 ד
26 לחוק בתי המשפט).
- 27 אכן, יכול וגם אם צד מהצדדים להליך היה מבקש להתיר פרסום, יהיה מי שיטען
28 כי החלטה בעניין שכזה סיימה את הסכסוך קונקרטי בעניין הפרסום, אולם מנגד
29 מהפן המהותי ניתן יהיה לראות בהחלטה שכזו כהחלטת ביניים במסגרת ההליך.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

סיכום ביניים:

1
2 12. הנה כי כן, מהאמור עד כה עולה, כי עתירה להתרת פרסום של הליך משפטי אשר
3 נדון בדלתיים סגורות, בין מחמת קיומה של עילה והחלטת בית משפט להורות כן,
4 ובין אם מדובר בהוראת המחוקק לקיום הדיון בדלתיים סגורות בנסיבות אותו
5 מקרה, הינה עתירה אשר באה ליישם את עקרון היסוד של פומביות הדיון.
6 משכך, מוטל על מבקש הותרת איסור הפרסום על כנו, לשכנע את בית המשפט
7 שאכן באותה עת בו מוגשת הבקשה, מתקיימים התנאים והמטרות אשר בגינן אין
8 מקום להתיר את הפרסום.
9 לכך יש להוסיף כי לא מדובר באינטרס פרטי של צד זה או אחר להליך, אלא
10 באינטרס הציבור על מנת שהציבור ייחשף לכל מידע אשר עולה מהדיון המשפטי,
11 בכפוף לאינטרסים ומטרות אשר נועדו להבטיח את תקינות ההליך המשפטי וכך
12 גם מניעת פגיעה בעניינים אינטימיים או בעניינים של קטינים וכדומה, אך בד בבד
13 יש גם להבטיח את אמון הציבור בכך שאכן איסור הפרסום לא "מנוצל" באופן
14 שנמנע מהציבור לקבל מידע, אשר קרוב לוודאי שהיה מתפרסם אלמלא אשר
15 הורה בית משפט בזמנו על קיום הדיון בדלתיים סגורות.
16 דומה כי בהבדל מבקשות אשר מכריעות סוגיה אשר עלתה לדיון באופן סופי,
17 כאשר עסקינן בשאלה של בקשה להיתר פרסום, באופן אינהרנטי אין לראות כל
18 בקשה כדומה לרעותה, אשר בית המשפט נדרש ודן בה.
19 יתר על כן, לא דומה בקשה המוגשת עם פתיחת ההליך המשפטי, כבקשה המוגשת
20 תוך כדי הליך וכך גם בהבדל מבקשה המוגשת לאחר מתן פסק דין.
21 לכל האמור יש להוסיף, כי לא דומה בקשה להיתר פרסום המוגשת בעת שמגיש
22 הבקשה אינו יודע את תוכנו של פסק הדין, לבין בקשה המוגשת לאחר שמגיש
23 הבקשה מודע לתוכנו של פסק הדין או תוכנה של ההחלטה, וכאשר די בתוכן
24 המדובר, על מנת להעמיד את השאלה ואת הצורך בבחינת קיומה של אותה מטרה
25 של איסור הפרסום, ובהתייחס לאותה עת.
26 אך בכך לא סגי, הואיל ובעת שעסקינן בסכסוך בין בני משפחה, תוך דגש על
27 סכסוך בענייני ירושה, חלוף הזמן כשלעצמו מהווה נסיבה "חדשה" דהיינו, האם
28 לאור חלוף התקופה עדיין קיים אותו אינטרס של העניינים המשפחתיים, אשר יש
29 בהם עדיין, בחלוף השנים, לבסס את התשתית הנדרשת לקיומה של מטרת איסור
30 הפרסום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 יוער שלאור האמור, ניתן לראות בהחלטה שניתנה בעת שלב קודם כהחלטת
2 ביניים, אשר ביחס אליה אין מקום להחיל כלל את שאלת מעשה בית דין.
3

מהכלל אל הפרט:

4
5 13. טרם שנידרש לכך, יש להידרש לשאלה של המסגרת הדיונית בערעור אשר הוגש
6 על החלטת בית המשפט לענייני משפחה (כב' השופטת גליק) מיום 26.11.18, וכפי
7 שהדבר בא לידי ביטוי גם במסגרת הדיון בפנינו וגם בטיעונים אשר הוגשו
8 בכתובים.

9 בית המשפט קמא התייחס במסגרת החלטתו להחלטתה של כב' השופטת סיוון
10 ז"ל מיום 26.12.13 אשר התירה את פרסום סעיפים 26-27 לפסק הדין וכאשר לא
11 הותר פרסום חלקים אחרים של פסק הדין, וזאת כהחלטה בבקשה "הראשונה",
12 כפי שציין בית משפט קמא, לפרסום פסק הדין.

13 משכך קבע בית המשפט כי מדובר בבקשה שניה, וכאשר המבקשים בבקשה לא
14 גילו אודות קודמתה, וכי יש בכך משום חוסר תום לב. עוד נקבע כי הבקשה הוגשה
15 ללא תצהיר, למרות עובדות שהועלו בה. בית המשפט אף הוסיף כי נימוקי הבקשה
16 "זהים ביסודם" לנימוקי הבקשה הראשונה וכדוגמא "עניין ציבורי מהותי" ומבלי
17 פירוט.

18 לאור האמור קבע בית משפט כי לא ניתן היה לעקוף את ההחלטה מיום 26.12.13,
19 בהגשת בקשה זהה, וככל שהמבקשים חפצו היה עליהם להשיג על אותה החלטה
20 באמצעות בקשת רשות ערעור. משלא עשו כן, הפכה ההחלטה לחלוטה (יוער, כי
21 למצער כב' השופטת גליק ראתה בהחלטה מיום 26.12.13 כהחלטת ביניים, שעל
22 כן ציינה כי המבקשים נזקקו לבקשת רשות ערעור, וראו אשר ציינו לעיל בנושא
23 זה). עוד הוסף, כי המבקשים לא הצביעו על טענה אודות שינוי נסיבות.

24 כך גם הוסיף וקבע בית המשפט בסעיף 12 להחלטה כי "בכלל וכידוע" בבית
25 המשפט לענייני משפחה "הטלת חיסיון על ההליכים היא הכלל והדיון הפומבי
26 נעשה רק במקרים מיוחדים. לבית המשפט לענייני משפחה נתונה הסמכות
27 להתיר את הפרסום... אך השימוש בסמכות זו יעשה במשורה".

28 בהתאם קבע בית המשפט כי לאור מתן ההחלטה מיום 26.12.13, אשר בה נקבע
29 אשר ניתן לפרסום מפסק הדין, ומאחר ולא נטען לשינוי נסיבות שיש בו כדי
30 לסטות מההחלטה שהפכה חלוטה יש לדחות את הבקשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1
2 14. הנה כי כן, בית המשפט קמא דחה את הבקשה מבלי שנדרש כלל ועיקר לבחינת
3 השאלות הנדרשות בעת שמוגשת בקשה להתיר פרסום, אלא דחה את הבקשה
4 מאותם טעמים שפורטו לעיל.
5 משכך, הערעור שהוגש מתייחס בפועל לאותה החלטה ולא מעבר לכך. דהיינו, כי
6 מעת שהערכאה הדיונית לא נדרשה לבחינת הבקשה לגופה, אין מקום שערכאת
7 הערעור תידרש לכך ובמיוחד שכאמור גם בדיון וגם בטיעונים בכתב הדגש הוסב
8 על מושא הערעור, ולא על אותו נושא אשר עמד ברקע הבקשה שהוגשה לבית
9 משפט קמא.
10
11 15. עוד יש להוסיף, כי בית משפט קמא לא התייחס כלל ועיקר להחלטה קודמת
12 שניתנה על-ידי השופטת סיוון ז"ל, וזאת עוד ביום 15.1.12, אותה החלטה שכונתה
13 על-ידי חברי כ"החלטה הראשונה".
14
15 16. מכל מקום, יש לבחון את נימוקי בית משפט קמא, והאם אכן יש מקום להתערב
16 באותה החלטה, וכשלישית, אין אנו נדרשים לבחון, לעת הזו, את הנימוקים
17 השונים שניתנו בהחלטות השונות על-ידי השופטת סיוון ז"ל, אלא אם הם
18 נדרשים, לצרכי בחינת החלטת בית משפט קמא.
19
20 17. על פני הדברים, מספר נימוקים ניתנו על-ידי בית משפט קמא, אשר ראוי לסווגם.
21 כך, בעניין חוסר תום לב, אי הגשת תצהיר, נימוקי בקשה זהים לבקשה קודמת,
22 ובאופן שיש בכך לעקוף החלטה קודמת אשר הפכה לחלוטה. בנוסף, העדר טענה
23 לשינוי נסיבות, ולבסוף, היבט משפטי, תוך קביעה של הכלל והחריג לו בעניין
24 פרסום בהליכים בבית המשפט לענייני משפחה.
25 ודוק, בית משפט קמא לא נזקק מפורשות לקביעה כי מדובר במעשה בית-דין,
26 הגם שניתן לראות "ניצנים" של נימוק שכזה.
27
28 18. כאמור, לשיטתי החלטת בית משפט קמא אינה יכולה לעמוד, וכי יש מקום לקבל
29 את הערעור, ולהורות על החזרת התיק לבית המשפט לענייני משפחה, על-מנת
30 שיבחן את הבקשה לגופה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1
2 19. הגם שכאמור, בית משפט קמא לא התייחס להחלטה מיום 15.1.12, מעיון
3 בהחלטה זו, עולה שאכן המערערת 3 (להלן: **ידיעות אחרונות**), וכך גם עיתונאי
4 מידיעות אחרונות, עתרו בזמנו לביטולו או צמצומו של איסור הפרסום, כאשר
5 היו מעוניינים לפרסם כתבה הפורשת את עניינו של המנוח, לרבות אודות ההליך
6 המשפטי ל... (יוער, כי הבקשה הוגשה במסגרת ת"ע 35662-09-11, כאשר מדובר
7 ב... , וכלל לא במסגרת הדיון מושא פסק הדין במסגרת ת"ע 27057-05-12. ודוק,
8 מספר התיק יש בו להראות, לכאורה, כי התובענות הוגשו רק בחודש מאי 2012,
9 בעוד שההחלטה קודמת לכך).
10 מההחלטה עולה, כי טענות המבקשים שם נסמכו על היות המנוח ויורשיו דמויות
11 ציבוריות וחשובות במשק הישראלי, וכשהעיצובן כולל חברות שונות מרכזיות
12 במסגרת הכלכלה בישראל, וכי על כן המבקשים ראו עצמם כבעלי זכות ואף חובה
13 לדווח לציבור, וכי פרסום תוכנו של הליך ל... , לא עשוי לפגוע פגיעה מיוחדת
14 בעניינים משפחתיים אינטימיים או להביא לפגיעה מיוחדת בפרטיות. עוד נטען,
15 כי פרטי הפרשה פורסמו כבר בתקשורת.
16 יוער, כי במסגרת אותו הליך, אחד מהצדדים ציין כי אינו מתנגד לפרסום אודות
17 ... , וכך ההליך המשפטי בנושא זה, ובלבד שלא יהיה בכך כדי לחשוף נושאים
18 הקשורים לצנעת הפרט של המנוח או של מי מבני המשפחה. עם זאת, הודגש כבר
19 אז, כי אין בכך הסכמה להתיר פרסום גורף אודות כל ההליכים אשר יינקטו.
20 מכל מקום, בית משפט קמא קבע כי מדובר בפרסום הכולל פרטים אישיים
21 ומוצנעים, וכך גם כי מעת שגופי תקשורת עברו על החוק ופרסמו פרטים הנוגעים
22 למשפחה, על אף איסור פרסום, אין לראות בכך כנימוק המצדיק מתן היתר
23 לפרסום, באופן שבכך יש משום תמריץ לעוברים על החוק.
24 כך גם דחה בית המשפט הצעה לפרסום חלקי, ולאחר שלא הוצעה הצעה
25 קונקרטית שניתן יהיה לבחון אותה, בניגוד לאשר אירע בעניין מוזס.
26 מכל מקום, לשיטתי, אין מקום להתייחס להחלטה זו, הן מאחר ובית משפט קמא
27 לא נזקק לה, והן מאחר וניתנה במסגרת הליך קודם...
28
29 20. אם נעבור עתה לבחינת ההחלטה מיום 26.12.13, דהיינו לאחר מתן פסק הדין,
30 החלטה זו התייחסה הן למערערים דנן, והן לעיתון "גלובס", וכאשר בהתאם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 להחלטה, עולה כי לאחר מתן פסק הדין, כאמור, חלק מהמשיבים הסכימו
2 לפרסום חלקי, חלקם השאירו את הבקשות לשיקול דעת בית המשפט, וחלקם
3 התנגדו.
4 החלטה זו קצרה ביותר, ולמעשה, בית המשפט הפנה לסעיף 3 לחוק יסוד:
5 השפיטה, וכך גם להוראת סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט, וכי באיזון הראוי, לאור
6 הפסיקה ולאור העובדה כי מדובר לאחר מתן פסק דין, התיר בית המשפט את
7 פרסום סיכום פסק הדין, דהיינו, פרסום שניים מהסעיפים בו, וזאת בלבד.
8
9 21. ומכאן נעבור לבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, זאת בחלוף כ-5 שנים מאז הגשת
10 הבקשה הקודמת, דהיינו – ביום 22.10.18.
11 כבר בראשיתה של הבקשה, צוין כי מבוקש להתיר קטעים מפסק הדין, ותוך
12 התייחסות ספציפית כי מדובר בקטעים "הקשורים ל...", וכאשר בהמשך,
13 מפורטים בבקשה העמודים והשורות אשר מבוקש להתיר פרסומם. בנוסף,
14 התבקש להתיר את העיון והפרסום של אותם..., וכך גם חלק מעדותו של עד
15 הקשור לאמור.
16 בבקשה צוין כי "בהתאם להתרים שהתבקשו וניתנו על-ידי בית המשפט הנכבד,
17 פורסמו בציבור עיקרי הסכסוך בין הצדדים וקביעות בית המשפט לגביו לרבות
18 שמות הצדדים" (סעיף 6 לבקשה, תוך צירוף כתבות לדוגמא).
19 בהמשך, הפנו המבקשים לאשר עולה מפסק הדין אודות ..., תוך ציון אודות...,
20 אשר נסתרת מהציבור בחסות ה"דלתיים הסגורות", וכי במקרה דנן, יש מקום
21 להורות על התרת הפרסומים הנוגעים ל..., וכפי שהרחיב בית המשפט.
22 כך גם נטען, כי מדובר בעיזבון מנוח שהיה בעל השפעה חסרת תקדים בישראל,
23 ועל כן מדובר בעניין ציבורי מהותי " ... וכאשר לא נכללים בדיון בו נושאים
24 אינטימיים ו/או בענייני ילדים..." (סעיף 19). יתר על כן, צוין מפורשות כי אשר
25 מבוקש כי יפורסם, לא נוגע לעיזבון עצמו או לעניינים המשפחתיים ..., וכאשר
26 בית המשפט עצמו מצא לנכון להרחיב ... בפסק הדין.
27 בנוסף, נטען כי אין מקום לאפשר שימוש "בדלתות הסגורות" של בית המשפט
28 לענייני משפחה " ... כמסתור מפני פרסום התייחסות בפסק דין לדרך התנהלותו
29 של אחד הצדדים בתיק" (סעיף 23). כך גם הודגשה החשיבות של חשיפת הליכי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 דיון ושפיטה, כחלק מהגברת אמון הציבור ברשויות השלטון, תוך התייחסות
2 לתפקידה של העיתונות.
- 3 יוער, כי מהמסמכים שצורפו, אכן ניתן להיווכח כי בהתאם לאשר התיר בית
4 המשפט בזמנו, הסכסוך וההכרעה בו פורסמו בכלי התקשורת, כולל בהתייחסות
5 ל"קרב הירושה", כאחת הכותרות בהתייחס לערעור שהוגש, ועוד.
- 6
- 7 22. דומה, כי כבר על פני הדברים ניתן להיווכח כי מדובר בבקשה שונה לחלוטין
8 מהבקשה הראשונית, וכוונתי לאותה בקשה אליה התייחס בית משפט קמא,
9 דהיינו – הבקשה לאחר מתן פסק הדין, אשר עסקה בפרסום פסק הדין או חלקו,
10 ומבלי להתייחס לנושאים קונקרטיים, הואיל ולכאורה באותה עת טרם ידע מי
11 מהעיתונים הפונים אודות תוכנו של פסק הדין, ועל כן ניתן היה לעתור בבקשה
12 לעצם הפרסום בכללותו ולא בהתייחס לנושאים קונקרטיים מתוך פסק הדין.
- 13 ודוק, בית משפט קמא לא נצרך, ולא מצא לנכון לנמק את החלטתו, למעט הפן
14 של התרת הפרסום, וזאת בהסתמך, כאמור, על שיקול הדעת המוקנה לבית
15 המשפט, ותוך הפניה לסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, וסעיף 68(א) לחוק בתי
16 המשפט.
- 17 ...
- 18
- 19 23. מנגד עניינה של הבקשה דנן שונה לחלוטין, על פניה.
- 20 לא מדובר בבקשה לפרסם את פסק הדין כפי שהתבקש בבקשה שהוגשה לאחר
21 מתן פסק הדין, אלא מדובר בנושא ספציפי ומוגדר אשר כב' השופטת סיון ז"ל לא
22 נזקקה לו כלל ועיקר, וכאשר לא עמד כלל במחלוקת בין הצדדים, הואיל ובאותה
23 עת כלל לא ניתן היה להידרש לו, וזאת כל עוד והמערערים לא היו מודעים לתוכנו
24 של פסק הדין.
- 25 יתר על כן, בניגוד למקרים אחרים, הרי במקרה דנן, בית המשפט התיר לפרסם
26 את עיקרי הסכסוך ותוצאת פסק הדין, ובאופן שלאותה עת ניתן היה להסתפק
27 בכך.
- 28
- 29 24. אם נבחן עתה את אשר ציין בית משפט קמא, בהתייחס לתוכנה של הבקשה
30 הראשונה שהוגשה, לאחר מתן פסק הדין, עולה כי כל שנטען בבקשה על היות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 היורשים החוקיים זכאים לקבל שליטה בחברות אשר החזיקו בחברות ובנכסים
2 שלציבור בישראל יש בהם עניין רב, וכך גם יש חשיבות להכרעה אודות מי
3 מהיורשים רשאי לקבל את השליטה בחברת ההחזקות, ועוד.
4 הנה כי כן, גם בבקשה אין כל התייחסות למושא הבקשה דנן, ...
5 יתר על כן, בהשוואת המבוקש, גם לא היה מקום לראות בבקשה שנייה מסוגה,
6 הואיל ומדובר בבקשה שונה, וכשלא מדובר בבקשה שניה לפרסם את פסק הדין.
7 לכן, הגם שראוי היה שהמערערים היו מזכירים את הבקשות שהוגשו, עדיין לא
8 היה מקום לקבוע כי מדובר בחוסר תום לב.
9 בנוסף, גם אם כך היו הדברים, אין אני סובר כי די בכך להכריע את הבקשה לשבט.
10 דברים אלו יפים גם בכל הקשור לנושא התצהיר.
11 גם ללא תצהיר, הרי גם מאשר הובא על-ידי בית משפט קמא בהחלטתו מהבקשה
12 הראשונה, לעומת אשר פורט בבקשה השנייה, ניתן להבחין, על נקלה, בשינוי
13 ובתוספת בבקשה זו, אשר שונה לחלוטין מהבקשה הכללית.
14 בנסיבות אלו, דומה כי ניתן להסיק על העובדות גם מהחומר שהוגש, וראו אשר
15 נקבע בע"א 8160/01 **הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' פאן אל-סחר**
16 **בינלאומי פ' א' בע"מ (בפירוק) פ"ד נז(6) 597; 603.**
17 דברים אלו יפים גם בהתייחס לקביעת בית משפט קמא, כאילו נימוקי הבקשה
18 הנוכחית זהים לבקשה הקודמת, בה בעת כי מדובר בנימוקים שונים לחלוטין,
19 ואין בטענה של "עניין ציבורי מהותי" על-מנת לקבוע שאכן מדובר בבקשה זהה,
20 על נימוקיה, וזאת לאור אזכור טענה שכזו גם בבקשה קודמת. לא זה היסוד
21 לטענות ולנימוקים בבקשה דנן, להבדיל מהנימוקים והנטען בבקשה הקודמת.
22 יתר על כן, אין בבקשה זו לעקוף את ההחלטה הקודמת, הואיל ולא מבוקש לשנות
23 ולהתיר את פרסום כל פסק הדין, אלא מדובר על נושא קונקרטי, אשר עלה רק
24 לאחר גילוי תוכנו של פסק הדין. משכך, מהבקשה עולה אותנו שינוי נסיבות, ככל
25 שהיינו נצרכים לו – ולשיטתי אין אנו נצרכים לו – הגם שאכן לא נתמך בתצהיר.
26 עוד יש להידרש לשוני מהותי נוסף, הואיל וחלק מהנטען ביחס ל..., לכאורה
27 וכמובן מבלי לקבוע מסמרות, יכול וההתנגדות לפרסום נעוצה לאו דווקא באותה
28 מטרה של הדיון בדלתיים סגורות.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 לבסוף, דומה כי גם מההיבט המשפטי, ולאור כל אשר פורט בהרחבה לעיל, טעה
2 בית משפט קמא בקביעת הכלל והחריג לו, הואיל ולאור אשר נקבע בעניין מוזס
3 וכך גם בפסיקה שהובאה לעיל, גם אם מדובר בענייני משפחה, הרי על בית
4 המשפט לבחון אם אכן עדיין קיימת אותה מטרה של איסור הפרסום, וכשהמבקש
5 להותירה על כנה, לשכנע את בית המשפט, ולא כעמדת המוצא של בית משפט
6 קמא.
7
- 8 26. מעבר לבחינת נימוקי בית משפט קמא, סבורני כי לא היה, ואין מקום לדרוש
9 מהמערערים כי יתייחסו בבקשתם לשאלות של שינוי נסיבות וכד'.
10 בהתאם לאשר הובא בהרחבה לעיל, בעת שעסקינן בשאלה של עקרון פומביות
11 הדיון מול הגנה על אינטרסים של הפרט בעניינים אישיים, הרי יש מקום לבחון
12 קיומן של אותן נסיבות, גם בחלופי העיתים, ועל אחת כמה וכמה, מעת שנדרשים
13 לשאלות של פרסום בנושא ספציפי.
14 בהתייחס לבחינה שכזו, אין מקום ולא היה מקום, להימנע מבחינת הבקשה
15 לגופה, ובמיוחד על רקע אשר נטען בבקשה.
16 בלשון אחרת, הן מעת שהוצב עניין קונקרטי אשר לגביו התבקש הפרסום והן
17 חלופי הזמן, לכשעצמו, מצדיקים פניית המערערים בבקשה להתרת הפרסום,
18 ומבלי שאף היו נצרכים מעבר לכך, הואיל והיה על המשיבים לשכנע את בית
19 המשפט כי אכן אותה מטרה שהצדיקה מניעת פרסום עדיין בתוקפה.
20
- 21 27. כאמור, בבקשה נטען כי בהתאם לפסק הדין, עולה התייחסות של בית המשפט ...
22 על פניה יש מקום לבחון האם ניתן אכן להסתתר אחר איסור פרסום בגין הליך
23 שמתנהל בדלתיים סגורות, בה בשעה שקרוב לוודאי שהדברים היו ..., אלמלא
24 האמור.
25 ודוק, כפי שצינתי לעיל, אין בכוונתי להידרש לעת הזו, לבחינת האמור, אלא
26 להכריע בשאלה אם היה מקום לדחות את הבקשה ללא כל דיון, לגופה.
27 די אם אציין, כי אין מקום לקביעה אודות ..., ובמיוחד אין מקום להידרש...,
28 ומעת שבית משפט קמא לא נדרש לכך.
29 לכך יש להוסיף, כי לשיטתי לא היה מקום להגיש בקשה לעיון מחדש, הואיל
30 ומדובר בבקשה שונה לחלוטין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 עוד יש להוסיף, כי לאור תוכנה של ההחלטה הראשונית שניתנה לאחר מתן פסק
2 הדין, אין להסיק כי בית המשפט בחן אחד לאחד, את אשר נקבע בפסק הדין, שעל
3 כן ניתן לקבוע שבחן גם את הסוגיות מושא הבקשה דנן, בה בעת שמבקשי הבקשה
4 דאז, לכאורה לא היו מודעים לתוכנו של פסק הדין וגם מבקשתם עולה כי מדובר
5 בבקשה כללית לפרסום פסק הדין.
6 כך גם דומה כי אין מקום להסיק מאותה החלטה שניתנה בעניין פרסום נושא
7 ההליך של..., ועוד לפני מתן פסק דין, לגבי הבקשה דנן, וכשלמעשה, כב' השופטת
8 סיון ז"ל דווקא נעתרה לבקשה לפרסום פסק הדין, אך זאת בהתייחס לזהות
9 הצדדים, וכך גם למהות הסכסוך וההכרעה האופרטיבית, ומבלי להידרש לשאר
10 תוכנו של פסק הדין.

11

12 28. לבסוף, אציין כי לא התעלמתי מהטענה שלכאורה יצא "חוטא נשכר", באופן
13 שנוכח העברת פסק הדין על קרבו וכרעיו לעיתונאי זה או אחר, התגלו הנושאים
14 של אותם..., והתייחסות בית המשפט בפסק הדין בנושא זה.
15 ודוק, לא מדובר בטענה כי נושאים אלו כבר פורסמו, כפי שהובאו בפסיקה דלעיל,
16 אלא מדובר בעיתונאי אשר המידע מצוי בידי, ועל כן פנה לבית המשפט על-מנת
17 להתיר את הפרסום לציבור, כל זאת, מבלי לחוות דעה אודות אשר ראוי או לא
18 ראוי מבחינת התנהלות של עיתונאי, בהתייחס לפסקי דין אשר ניתנו בדלתיים
19 סגורות, וכל עוד לא הופר נושא איסור הפרסום.

20

21

סיכום של דברים:

22 29. השאלה העומדת להכרעה אינה אם לאשר החלטה, אשר כמוה כסילוק על הסף
23 של בקשה מחמת טענות של מעשה בית-דין או טענות דומות בין בעלי דין.
24 במקרה דנן, מדובר בבחינת הראוי להגנה על אינטרס הציבור, אל מול טענות של
25 אופן הגשת בקשה, טענות שלדידי, לא היה מקום לקבלן, וכל זאת, מבלי שבית
26 המשפט בחן את הנצרך לגופו.
27 בנושא זה יש להוסיף כי לא בכדי עלתה השאלה במהלך הדיון, אודות אפשרות
28 של פניית כלי תקשורת אחר בפניה דומה, ואשר תכלול את תיקון כל "הפגמים"
29 על-מנת שייערך דיון לגופו, וכי על כן, האם אין מקום לבחינת הדברים לגופם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18-12-18103 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1 עוד יש לזכור, כי לא מדובר, כפי שפורט לעיל, באינטרס פרטי, שעל כן דחיית
2 הערעור תוביל לדחיית היעדרות לבקשה של צד להליך, אלא בפועל, לדחיית
3 בקשה להביא לידיעת הציבור מידע שלכאורה ראוי שיובא, כמובן לאחר בחינת
4 האמור לגופו.

5 הדברים יפים על אחת כמה וכמה, גם לאור אשר נשמע במהלך הדיון אודות
6 העיתוי להגשת הבקשה דנן – הכל כמובן בכפוף לבחינה עניינית אודות
7 "ההתנגשות" בין העיקרון החוקתי של פומביות הדיון מול האינטרסים הנוגדים,
8 ובחינת השאלה אם גם כיום יש להותיר את האיסור על כנו.
9

10 30. משכך, אם דעתי תישמע, דין הערעור להתקבל באופן שהחלטת בית משפט קמא
11 בטלה, והתיק יוחזר לערכאה הדיונית לבחון את הבקשה לגופה.

12 31. גם בהתחשב בכך שהתיק יידון בפני מותב שטרם דן בו, רשאי המותב החדש,
13 להורות את אשר יראה לנכון ובהתחשב באשר נקבע ונטען, וכאשר כל צד יישא
14 בהוצאותיו.

15
16
17

ישעיהו שנלר, שופט, סג"נ
אב"ד

18

19

20

השופטת עינת רביד:

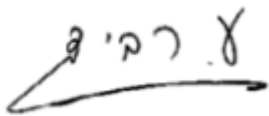
21 1. שני חברי נחלקו בדעתם, כאשר חברי, כבוד סג"נ ורדי, מצא, שאין להתערב
22 בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה (כבוד השופטת שפרה גליק) (להלן: החלטת
23 השופטת גליק) לדחות על הסף את הבקשה להתרת הפרסום של קטעים מתוך
24 פסק הדין של כבוד סג"נ השופטת טובה סיון ז"ל; ואילו כבוד אב"ד סג"נ שנלר,
25 מצא שדין החלטת השופטת גליק להתבטל והתיק יוחזר לערכאה הדיונית לבחון
26 הבקשה לגופה. שני חברי גם תיארו לפרטי פרטים את הבקשות הקודמות,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

- 1 שהובאו בפני סג"נ סיון ז"ל, את ההליך בפני השופטת גליק, ואת המצב המשפטי
2 ואיני נזקקת לחזור על דבריהם.
3
- 4 .2. במחלוקת שנפלה בין חברי, אני מצרפת דעתי לדעתו של כבוד אב"ד שנלר, לקבלת
5 הערעור ולהחזרת התיק לצורך דיון לגופו של עניין. מקובל עלי נימוקו של אב"ד
6 כי הבקשה שהוגשה לכבוד השופטת גליק עניינה היה פרסום קטעים ספציפיים,
7 אשר לא היו ידועים למערערים במועד הגשת הבקשות לשופטת סיון ז"ל, ולכן לא
8 מדובר באותה בקשה, שהוגשה לכבוד סג"נ סיון ז"ל, אלא בבקשה אחרת וחדשה,
9 אשר למעשה כלל לא נדונה לגופה ויש מקום לתת למערערים את יומם, על מנת
10 לנסות שכנע את בית המשפט, כי מן הראוי לפרסם אותם קטעים.
11
- 12 .3. ודוק, לטעמי, בית המשפט לענייני משפחה, שידון בתיק לגופו, לא יכול להיות
13 פטור מדיון בסוגיות הקשות, שהעלה כבוד השופט ורדי, בדבר השגת פסק הדין
14 בעוולה והשפעתה על השיקולים שבמתן יתרון למי שהתנהל בדרך זו; הצורך
15 לבודד חלקים מפסק הדין והאם ניתן לעשות זאת מבלי לפגוע בצנעת הפרט
16 ובעניינים המשפחתיים המורכבים, וכמובן לבחון האם אין בחלוף הזמן ... כדי
17 למנוע את הפרסום העלול, חלילה, ... כמובן שאין בכל האמור לעיל, משום
18 התערבות בשיקול דעתו של בית המשפט לענייני משפחה, אשר ישקול את
19 השיקולים הנראים לו ובוודאי ניתן וראוי להוסיף שיקולים גם מן "הצד השני"
20 בדבר פומביות הדיון, חופש העיתונות, אינטרס הציבור בפרסום, והתכלית בשמה
21 נקבע איסור הפרסום בתיקי משפחה.
22
- 23 .4. לפיכך, ומן הטעם לעיל בסעיף 2, אני מצרפת את דעתי לעמדתו של אב"ד סג"נ
24 שנלר, כי החלטת השופטת גליק תתבטל והתיק יוחזר לדיון לגופו.

25

26 **עינת רביד, שופטת**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 18103-12-18 גנון (עיתונאי) ואח' נ' ... ואח'

1

2 הוחלט ברוב דעות השופטים שנלר, סג"נ ורביד, וכנגד דעתו החולקת של השופט ורדי,
3 סג"נ, כמפורט בחוות דעתו של השופט שנלר.

4

5 המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

6

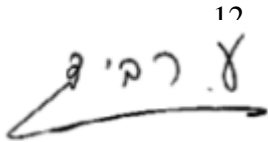
7 העירבון שהופקד על ידי המערערים יוחזר להם באמצעות באי כוחם.

8

9 ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

10

11

12

16 עינת רביד, שופטת

16 קובי ורדי, שופט,
סג"נ

16 ישעיהו שנלר,
שופט, סג"נ
אב"ד

17

18

19